

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoPr/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719203636
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8719203636.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filakovského a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobcu Mgr. T. P., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v E., na ul. J. č. XXXX/XX, právne zastúpeného Mgr. Stanislavom Feketem, advokátom so sídlom v Poprade, na Nám. sv. Egídia č. 29/69, proti žalovanému Železnice Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, na ul. Klemensovej č. 8, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad zo dňa 23.09.2019 č.k. 12Cpr 13/2019-72 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým uznesením zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že možnosť nariadenia neodkladného opatrenia je stanovená v prípade, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pre aplikáciu tohto inštitútu sa vždy vyžaduje naliehavosť neodkladnej úpravy, ktorá musí byť osvedčená. Súd musí skúmať naplnenie formálnych a vecných predpokladov uvedených v ust. § 324 a nasl. CSP. Na to, aby navrhované neodkladné opatrenie bolo úspešné, sa vyžaduje preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku medzi stranami sporu, ohľadne ktorého majú byť upravené ich pomery. Pri nariadení neodkladného opatrenia nie je potrebné, aby žalobca jednoznačne preukázal oprávnenosť svojho nároku. Postačuje, aby tento nárok osvedčil. Súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia pravdepodobné. Neodkladné opatrenie je mimoriadnym inštitútom civilného konania, ktoré je na mieste len vtedy, keď sa vyžaduje okamžitý zásah súdu z dôvodu, že žalobcovi reálne a bezprostredne hrozí vznik ujmy a nenahraditeľná škoda. Žalobca musí po osvedčení svojho hmotného nároku, ktorého ochrany sa domáha, presvedčivo osvedčiť skutočnosť, že reálne a bezprostredne hrozí vznik škody. Reálnosť a bezprostrednosť znamená, že žalobca musí osvedčiť už také konkrétne správanie žalovaného, ktorým spôsobuje žalobcovi škodu a to nenahraditeľnú. V danom prípade obsahom návrhu je dočasná úprava pomerov vyplývajúcich z pracovnoprávneho vzťahu medzi stranami sporu pri aplikácii zákona č. 54/2019 Z.z. a to pozastavenie účinnosti právneho úkonu.

3. Vychádzajúc z tvrdení žalobcu a skutočností vyplývajúcich z predložených listín, ktoré sú obsahom spisu, sa dospelo k záveru, že žalobca neosvedčil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia. Žalobca poukazoval na protispoločenskú činnosť a diskriminačné konanie žalovaného spočívajúce v nezaujme prešetriť, či nezamestnáva pracovníka, ktorý vzhľadom k svojmu duševnému zdraviu nemal na danej zodpovednej funkcii pracovať a na neodôvodnené uprednostnenie tohto pracovníka pred zamestnávaním žalobcu. Samotný žalobca tvrdí,

že v piatok 14.06.2019 bol upovedomený o ukončení pracovného pomeru v skúšobnej dobe k čomu predložil list zamestnávateľa zo dňa 14.06.2019 osobne doručený žalobcovi dňa 21.06.2019. Je preto zrejmé, že zamestnávateľ vydal rozhodnutie o ukončení pracovného pomeru so žalobcom skôr, ako tento adresoval zamestnávateľovi oznámenie o protispoločenskej činnosti, aj keď účinnosť právneho úkonu nastala až dňom jeho doručenia žalobcovi. Žalobca sa v pondelok dňa 17.06.2019, kedy malo dôjsť ku skončeniu pracovného pomeru na výzvu zamestnávateľa do práce nedostavil. Preto absentuje príčinná súvislosť medzi rozhodnutím organizácie a písomným oznámením žalobcu. Nie je teda naplnený dôvod na pozastavenie účinnosti pracovnoprávneho úkonu práve pre oznámenie pracovníka o protispoločenskej činnosti. Vychádzajúc zo samotného oznámenia je zrejmé, že zamestnávateľ vzhľadom k plánovanému skončeniu pracovného pomeru so žalobcom mal nedostatočne prešetriť skutkový stav týkajúci sa incidentu z predchádzajúceho obdobia, v čom žalobca vidí aj diskriminačné konanie voči jeho osobe. Žalobca, vychádzajúc z predložených dôkazov, a to listov Inšpektorátu práce Prešov, nie je chráneným oznamovateľom v zmysle ust. § 5 a nasl. zákona č. 54/2019 Z.z. Skutkové tvrdenia o oznamovaní protispoločenskej činnosti zamestnávateľovi už dňa 30.05.2019 žalobca neosvedčil. V podanej žalobe iba uvádza, že uvedeného dňa mal rovnako ako jeho spolupracovníčka upovedomiť nadriadeného, že G. L. sa chystá spáchať samovraždu. Takéto označenie protispoločenskej činnosti čo do obsahu nezodpovedá činnosti, ktorá bola obsahom jeho písomného oznámenia.

4. Platnosť ukončenia pracovného pomeru prešetrením aj možnej diskriminácie žalobcu bude predmetom konania vo veci samej, v ktorej sa domáha určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Ak žalobca poukazuje na svoju nepriaznivú sociálnu situáciu v dôsledku straty zamestnania pre konanie žalovaného, nič mu nebráni, aby sa iným druhom neodkladného opatrenia domáhal poskytnutia aspoň časti pracovnej odmeny v prebiehajúcom súdnom spore, ak rozhodujúce skutočnosti pre vydanie neodkladného opatrenia osvedčia.

5. S prihliadnutím na uvedené súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Alternatívne požadoval rozhodnutie zmeniť tak, aby návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo vyhovené. Ako dôvod uviedol, že z doložených listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že počas prvých troch pracovných dní, kedy bol reálne v kontakte so zamestnávateľom a vykonával pre neho prácu, resp. sa školil, pracoval na základe ústnej dohody, resp. bez písomnej pracovnej zmluvy. Uvedená skutočnosť je kľúčová vo vzťahu k uplatnenému nároku, a to žalobe o neplatnosť skončenia pracovného pomeru v skúšobnej dobe, keďže už z doteraz doložených listín je dostatočne preukázané, že skúšobná doba nebola písomne dohodnutá. Písomná pracovná zmluva datovaná dňa 21.02.2019 bola žalobcovi reálne predložená na podpis až dňa 02.05.2019, hoci žalovaný túto zmluvu mohol a mal dať podpísať už v prvý deň nástupu do práce. Nárok na určenie neplatnosti pracovného pomeru v skúšobnej dobe teda žalobca vzhľadom na absenciu písomnej dohody o skúšobnej dobe riadne osvedčil.

7. Pokiaľ ide o právny názor súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalobca neosvedčil svoj nárok, keďže údajne nepreukázal príčinnú súvislosť medzi ukončením pracovného pomeru v skúšobnej dobe a podaním písomného oznámenia o protispoločenskej činnosti, s týmto nemožno súhlasiť. Ak súd vychádzal zo skutočnosti, že ukončenie pracovného pomeru v skúšobnej dobe bolo spísané dňa 14.06.2019, teda pred písomným oznámením o protispoločenskej činnosti zo dňa 19.06.2019, k tomu je potrebné uviesť, že písomné oznámenie bolo žalovanému reálne doručené skôr ako žalovaný svoj úkon smerujúci k ukončeniu pracovného pomeru žalobcovi osobne doručil. Žalovaný teda v čase, keď sa chystal doručiť právny úkon smerujúci k ukončeniu pracovného pomeru, už mal k dispozícii oznámenie a námietky žalobcu k doterajšiemu postupu zamestnávateľa pri vyšetrení incidentu. Žalovaný teda stále mohol po oboznámení sa s obsahom oznámenia zvážiť, či s ním ukončí pracovný pomer alebo uvedenú vec aj vzhľadom na diskriminačný postup nadriadených riadne prešetriť. V danom prípade je preto rozhodujúce, že právne účinky oznámenia nastali skôr ako právne účinky právneho úkonu žalovaného. Takisto nemožno súhlasiť s názorom, že žalobca svoje skutkové tvrdenia o oznamovaní protispoločenskej činnosti zamestnávateľovi už dňa 30.05.2019 neosvedčil. Aj keď ku dňu podania žaloby nedisponoval listinným dôkazom preukazujúcim skutočnosť, že prvýkrát urobil oznámenie o protispoločenskej činnosti dňa 30.05.2019, navrhol vo vzťahu k tejto skutočnosti vypočuť pani E., predsedníčku skupiny, s ktorou uvedený incident ohlásil námestníkovi Y.. Oznámenie zo dňa 30.05.2019 sa po obsahovej stránke s oznámením zo dňa 19.06.2019 zhoduje v podstatnej veci a to, že sa týka toho

istého incidentu so zamestnancom G. L.om, ktorý sa javil ako osoba s vážnymi psychickými problémami. Neskoršie písomné oznámenie je však pochopiteľne po obsahovej stránke oveľa obsiahlejšie, nakoľko už reflektuje aj priebeh udalosti po danom incidente a to najmä neadekvátny spôsob vyšetrovania incidentu, ktorý nasvedčuje diskriminačný postup nadriadených žalobcu voči jeho osobe, o ktorom pochopiteľne dňa 30.05.2019, kedy uvedenú záležitosť v dobrej viere oznamoval námestníkovi Y., ešte nemal vedomosť. Pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia Inšpektorát práce E., ktorý je podľa zákona č. 54/2019 Z.z. príslušným orgánom poskytnúť právnu ochranu oznamovateľom protispoločenskej činnosti, vydal potvrdenie o pozastavení účinnosti pracovnoprávneho úkonu zo dňa 09.08.2019. Zo sprievodného listu zo dňa 09.08.2019 vyplýva, že inšpektorát práce vykonal inšpekciu v kontrolovanom subjekte Železnice Slovenskej republiky. V rámci toho teda vykonával už určité zisťovanie skutkového stavu, vrátane vyžiadania si pracovnoprávnych podkladov a stanoviska žalovaného. Inšpektorát práce teda pozastavil účinnosť skončenia pracovného pomeru v skúšobnej dobe na základe ním vykonaného dokazovania. Potvrdenie Inšpektorátu práce E. má charakter verejnej listiny v zmysle ust. § 205 CSP, keďže ho vydal orgán verejnej moci v rámci svojej právomoci a teda z hľadiska vierohodnosti tohto dôkazu sa ex lege predpokladá pravdivosť skutočností, ktoré sa v ňom osvedčujú alebo potvrdzujú. Preto predmetné potvrdenie inšpektorátu práce je dôkazom, ktorý sám o sebe preukazuje resp. aspoň osvedčuje nárok žalobcu pre účely jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

8. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

9. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

10. V súvislosti s odvolacími námietkami je potrebné poukázať na ustanovenie § 324 ods. 1 CSP, podľa ktorého pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. K nariadeniu neodkladného opatrenia môže dôjsť iba vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP).

11. Aj keď súd pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej, uvedené neznamena, aby bolo možné nariadiť neodkladné opatrenie len na základe tvrdení žalobcu bez hodnoverného osvedčenia skutočností umožňujúcich prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a bez osvedčenia skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Potreba nariadenia neodkladného opatrenia zo strany žalobcu dostatočným spôsobom osvedčená nebola.

12. Keďže základný predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia vyplývajúci z ust. § 325 ods. 1 CSP v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčený nebol, súd prvej inštancie správne postupoval ak návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ust. § 387 CSP uznesenie ako vecne správne potvrdil.

13. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).